

6.— Ако въ шесть-тъ дни които сж спечелили единтъ направи шесть чифта обуца, другій-тъ шесть трапезы; тѣ могатъ пакъ да размѣнѣтъ тѣзи предмети едни срѣщо други. Тогасъ единтъ ще притежава седемъ чифта ботушы добыты въ толкось време въ колкото той бы направилъ само единъ чифтъ, а другій-тъ и той седемъ трапезы намѣсто една.

Мѣната слѣдователно има за слѣдствіе увеличеніето на числото на ползованіята, което бы было невъзможно ако тя и раздѣленіето на труда несжществувахъ.

7.— До когато чловѣцѣтъ си правѣтъ сичко самы до тогасъ тѣ ще получаватъ малко наслажденія. Какъ-то имъ е невъзможно да си напечататъ книги, тѣи сжщо имъ е невъзможно да си направѣтъ една спокойна кжща, да са облекжтъ добрѣ и да са снабдѣтъ съ добры съчева.

Безъ мѣната сѣкій трѣба да прави сичко самъ си: Одыра на който спи, дрехытѣ, ссждоветѣ които му служжтъ на обѣдата, трапезата на която ги слага, стола на който сѣда. Безъ мѣната сѣкій щеше да бжде лишенъ отъ сичкытѣ тѣзи предмети, защото за да са направѣтъ трѣба орудія, а животътъ на единъ чловѣкъ, нито даже на по-много поколѣнія не стигаше да са направи нито една книга.

8.— Понеже преимуществото отъ раздѣленіето на труда и отъ мѣната са длъженствува на туй обстоятелство че то поставя чловѣка въ състояніе за да върши тѣзи работа за която е най много способенъ, туй преимущество става толкось повече голѣмо колкото тѣзи способности сами по себе си сж по-разнообразны между хората които извършватъ мѣната. Ебенистьтъ